

"הדבש, שרומז על שלימות הגילוי דפנימיות התורה לעתיד לבוא" (חמשה עשר בשבט ה'תשנ"ב)

פרשת תצוה

מחפשים זכויות

מובא בגמרא שכאשר המן רצה להשמיד ח"ו את עם ישראל, ועשה לצורך כך גורל באיזה חודש יש לו את הסיכוי הגדול ביותר להצליח, הגיע בסוף לחודש אדר: "כיוון שנפל פור בחודש אדר שמח (המן) שמחה גדולה, אמר: נפל לי פור בירח (חודש) שמת בו משה, ולא היה יודע שבשבעה באדר מת ובשבעה באדר נולד". כלומר, לידת משה מבטלת את העניין הלא רצוי שישנו בפטירת משה. ולכאורה, מניין אם כן הגיע הפיכת החודש כולו לחודש של שמחה "משנכנס אדר מרבין בשמחה" ו"אדר בריא מזלו" - דבר שאין באף חודש?

כך בדק המן גם את מזלות החודשים כאשר הוא מגלה שמזל ניסן - טלה - מעורר את זכות קרבן פסח שמקריבים בו טלה, מזל אייר - שור - מעורר את זכות יוסף הצדיק שנמשל לשור וכן הלאה, עד שהוא מגיע למזל אדר - דגים - ולא מוצא בהם שום זכות מיוחדת. אמר: "אדר אין לו זכות, ומזלו אין לו זכות, ולא עוד אלא שבאדר מת משה רבן... ואמר: כשם שהדגים בולעין, כך אני בולע אותן. אמר לו הקב"ה: רשע, דגים פעמים נבלעין ופעמים בולעין, ועכשיו אותו האיש (המן) נבלע מן הבולעין", כלומר: במקום להיות זה שיהרוג את עם ישראל, ייהרג הוא בעצמו. גם כאן לכאורה מודגש רק שלידת משה הופכת את המן מ"בולע" ל"נבלע". אבל מהיכן מגיעה זכותו של החודש כולו וזכות מזלו - מה שגורם לו ש"בריא ותקיף מזלו" יותר משאר החודשים, והרי לאדר אין זכויות!

הנשיא הוא הכל

אלא שגם זה נובע מלידת משה בחודש אדר:

ביום הולדתו של האדם "המזל השולט ביום ההוא עוזר לו" כלומר, מזל אותו היום גורם לאדם זה ש"מזלו (של האדם) גובר". ומזה מובן גם בנוגע למזל החודש: יום הולדתו של משה רבינו פועל שבחודש אדר כולו - עוזר מזל החודש להתגברות מזלו של משה, ואין צורך שיהיו לחודש זכויות אחרות כל שהן.

אולם משה אינו "אדם פרטי". משה בתור נשיא הדור כולל את ישראל כולם, כמו שכתוב: "משה הוא ישראל וישראל הם משה", וכן "נשיא הדור הוא ככל הדור כי הנשיא הוא הכל". יתרה מכך, כיוון ש"אתפשטותא דמשה בכל דרא ודרא" - כלומר: ניצוץ של משה קיים בכל הדורות, הרי הוא שייך לא רק לכל בני ישראל שבדורו, אלא לכל הדורות של בני ישראל.

אם כן, בחודש אדר אין צורך בזכות לחודש או למזלו, כיוון שיש בו דבר נעלה יותר: את התגברות מזלם של ישראל, כיוון שהם דבר אחד עם משה שיום הולדתו חל בחודש זה! ואז מזל החודש פועל שמזלם יגבר.

הלידה היא גילוי מציאות האדם, והיא קשורה עם עצם המציאות. כשהאדם נולד אין לו שם, אלא רק את עצם המציאות שלמעלה מכל גדרי הנשמה אותם אנו מכירים. זהו שורש הנפש בו היהודי מאוחד עם הקב"ה ומשם נובע כח מסירות הנפש של יהודי, כח שהוא למעלה מטעם ודעת. זהו גם "מזלו" של היהודי - שורש נפשו (בניגוד לגויים שאצלם המזל הוא נמוך יותר: הכוכבים והשרים).

בחודש בו נולד משה - מתגלה לא רק עצם נשמתו, אלא עצם הנשמה של כל ישראל, מה שנותן להם את היכולת לעמוד במסירות נפש, כפי שאכן ארע בכל התקופה של גזרת המן: היהודים אז עמדו במסירות נפש על קידוש ה', ולא היה להם שמץ של הרהור להמיר את דתם ולהינצל על ידי כך.

השראת שכינה פה בעולם

אולם עיקר העניין אינו "למות על קידוש ה'" אלא דווקא העבודה בעולם, השראת השכינה פה למטה על ידי מעשינו ועבודתנו. עצם השם 'אדר' מרמז על מטרת בריאת העולם בשבעת ימי בראשית "נתאוהו הקב"ה להיות לו יתברך דירה בתחתונים". להוריד את השכינה לעולם: אדר=א' דר. א' הוא אלופו של עולם, הקב"ה, ש'דר' בעולם. אם כן השם אדר עצמו מבטא את עשיית הדירה לה' פה בעולם, שזו היא מטרת התגברות המזל ברוחניות:

בזכות נשים: 0523.973.770 DvashMalchus@gmail.com

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

"הדבש, שרומז על שלימות הגילוי דפנימיות התורה לעתיד לבוא" (חמשה עשר בשבט ה'תשנ"ב)

לפעול בעולם הזה.

היום השביעי באדר מרמז גם איך השלמות והמעלה של חודש אדר חודרת בכל העולם כולו שנברא ב-7 ימים. ודבר זה השתקף בלידתו של משה כאשר הבית (שרומז על העולם) התמלא אורה (שוב: אור השכינה פה בעולם). גם במשך חייו, ובפרט בבניית המשכן, עוסק משה בעניין זה של השראת שכינתו של ה' בעולם. במשך השבוע האחרון של חודש אדר בונה משה כל יום מחדש את המשכן, ומפרקו בערב. ואז, "כשהגיע ראש חודש ניסן וצוה הקב"ה להקים את המשכן, שלח להם על ידי משה: מה אתם יראים... כבר באתי לגני אחותי כלה, אמר רבי ישמעאל בן רבי יוסי - לכן אין כתיב כאן אלא לגני, לגנוני, למקום שהוא עיקרי מתחילה..." והמדרש ממשיך להסביר איך בעצם לכתחילה הייתה השכינה בעולם, והחטאים גרמו להרחקתה לעולמות העליונים, עד שמשה הורידה לארץ. מעניין לשים לב שאותו מדרש מובא במקום אחר בשם ר' מנחם חתניה דר' אלעזר, דבר הרומז על שלימות השראת השכינה בעולם על ידי "גואל (ראשון הוא גואל) אחרון" ש"מנחם שמו".

אם כן, המטרה היא דווקא השראת השכינה בעולם, לחיות פה בעולם ולקדשו שיהיה בית ראוי לה'. ועניין התגברות מזלם של ישראל, צריך להתבטא לא רק בהתגברות שורש הנשמה, אלא דווקא בעבודה פה בעולם, נשמה בגוף, שכן גילוי העצם מתבטא דווקא פה.

גם בנס פורים רואים זאת, כאשר בסופו של דבר בטלה גזרת המן, ובני ישראל לא היו צריכים למסור את נפשם להריגה חס ושלום, אלא להפך "ונהפוך הוא אשר ישלטו היהודים המה בשונאיהם". אולם בכל אופן, בנס פורים שבחודש אדר, נשאר בני ישראל בגלות ועבדי אחשוורוש, ושלמות הגאולה שייכת לחודש ניסן עליו כתוב "בניסן נגאלו ובניסן עתידין להגאל".

למה לא מוזכר משה?

פרשת תצוה היא הפרשה היחידה בתורה לאחרי לידת משה בשבעה באדר שלא כתוב בה את שמו של משה. המפרשים נותנים לכך 2 סיבות: א' - כיוון שבז' באדר מת משה, נרמז זמן הסתלקותו בפרשה הנקראת תמיד בסמוך ליום זה. ב' - כיוון שכאשר ה' רצה להשמיד את ישראל לאחר חטא העגל, ביקש משה מה' שיסלח להם, ואמר "ואם אין - מחני נא מספרך". ומכיוון ש"קללת חכם אפילו על תנאי - באה" כלומר: קללתו מתקיימת אף אם תלה זאת בפרט מסוים ("ואם אין"), והוא לא התממש בסופו של דבר. לכן, אף שה' נענה לבקשתו, מכל מקום התקיים ה"מחני" מפרשה אחת בתורה.

אולם, הרי בז' אדר גם נולד משה! וכאמור, זה 'מכפר' על עניין המיתה, אז למה רמז דווקא יום מותו ולא יום הולדתו? כמו כן - אמירת "מחני נא" הייתה לאחר המסופר בפרשה הבאה, "כי תשא", אז למה היא רמוזה בפרשת "תצוה"?

כי דווקא פרשה זו מבטאת את כל העניינים האמורים, דבר המרומז כבר בפס' הראשון בפרשת תצוה: "ואתה תצוה את בני ישראל ויקחו אליך שמן זית זך כתית למאור להעלות נר תמיד" אתה - מדבר על עצם האדם, אין כאן פניה למשה בשמו, שכן שם האדם הוא דבר חיצוני לו, הביטוי 'אתה' לעומת זאת, מדבר על עצמותו הפנימית. וכאשר אומרים "ואתה" - האות ו' מורה על המשכה מהעצמות (מזל) של משה. אם כן, ה' אומר למשה: מעצמותך ומזלך תתחבר (תצוה - מלשון צוותא, חיבור) עם בני ישראל כדי שיתגבר מזלם ויתגלה אצלם החוזק והתוקף של עצם הנשמה.

ועל ידי זה - "ויקחו אליך שמן זית זך כתית למאור" - הזית רומז על מסירות נפש, ואת שמנו מוציאים ממנו על ידי כתישה - כך ישראל, על ידי צער ייסורי הגלות מתגלה אצלם החוזק והתוקף של עצם הנשמה באופן של "שמן זית זך".

הכוונה היא לא שישאר 'למעלה' כעניין רוחני, מסירות נפש כפשוטו, אלא "להעלות נר תמיד" - להאיר את העולם, ולהשרות בו את השכינה. שאור השכינה לא ישאר למעלה, אלא יהיה בעולמנו הגשמי.

בזכות נשים: 0523.973.770 DvashMalchus@gmail.com

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

מלכות 23

"הדבש, שרומז על שלימות הגילוי דפנימיות התורה לעתיד לבוא" (חמשה עשר בשבט ה'תשנ"ב)

אם כן, העדר שמו של משה בפרשה אכן רומז בעיקר על לידתו של משה, שכן הלידה כאמור רומזת על התגלות עצם המציאות - התגלות שהיא למעלה משם כל שהוא, ולכן לא מוזכר שמו. כמו כן, בלידת משה מתגלה העצם של ישראל והקשר בינו לבינם, ומתאים ביותר שבה תהיה רמוזה המסירות נפש שלו בעבורם באמרו "מחני נא מספרך".

אדר, ניסן ו...משיח!

בבואנו מז' באדר שחל בשבוע של פרשת תצוה, שבשניהם מודגש התגברות מזלם של ישראל - כפי שהוא קשור עם עבודתם בעולם, אנו מגיעים לתפקידו של הדור השביעי (=אנו מכונים הדור השביעי, שכן הרבי הוא הנשיא השביעי מהבעש"ט) - להביא את הגאולה. אם כן, העבודה כעת היא להביא בפועל ובגלוי את הגאולה האמיתית והשלמה על ידי משיח צדקנו. ובפרט שעל ידי התשוקה והגעגועים לחודש ניסן (שבו נגאלו ובו עתידין להגאל) ממהרים ומזרזים עוד יותר את הגילוי של ענייני חודש ניסן - עוד בהתחלת חודש אדר.

ויהי רצון שעוד בי"א באדר יושלם כבר העניין של י"א בניסן, בו אנו קוראים בפרשת הנשיאים את קרבנו של נשיא שבט אשר, עליו נאמר "מאשר שמנה לחמו". "שמנה" רומז על השמן, שזהו "מצאתי דוד עבדי בשמן קדשי משחתיו". כלומר - עניינו של י"א ניסן הוא משיחתו של מלך המשיח. זהו גם עיקר ושלמות העניין של "כי תשא את ראש בני ישראל" (הפסוק הראשון בפרשה הבאה), על ידי המשיחה של "ראש בני ישראל" למלך המשיח, שיבוא ויגאלנו ויוליכנו קוממיות לארצנו, תיכף ומיד ממש.

עדיין בגלות?! (מדברי הרבי בשיחה)

גם אם רצונו של הקב"ה ב"נחת רוח" ממסירת נפש - הרי נוסף לכך שכבר יצאו ידי חובת מסירות נפש במשך כל הדורות שלפני זה, מספיקה המסירת נפש של בני ישראל בכך שנמצאים עוד רגע אחד בגלות! בני ישראל נמצאים כבר בגלות יותר מאלף ותשע מאות שנה ומשיח צדקנו עדיין לא בא!... כבר סיימו כל ענייני העבודה דזמן הגלות, וכבר נעשו כל הפעולות בכל האופנים האפשריים (כולל ובמיוחד על ידי השמחה בחודש אדר..), ולא יודעים מה ניתן לעשות עוד, ואף על פי כן, עובר עוד שבוע, עוד יום ועוד רגע, ועדיין לא באה הגאולה האמיתית והשלמה בפועל ממש!

"המעשה הוא העיקר" - ההוראות לפועל שמביא הרבי בשיחה

להוסיף ביתר שאת וביתר עוז, ובתגבורת החיות, בכל מעשינו ועבודתנו בלימוד התורה וקיום המצוות, כולל ובמיוחד בהפצת התורה והיהדות והפצת המעיינות הוצה, כדי להביא בפועל ובגילוי את הגאולה האמיתית והשלמה על ידי משיח צדקנו.

בזכות נשים: 0523.973.770 DvashMalchus@Gmail.com

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד